

KERROSTUMIA

roostumia

kerrostum

valokuvanäyttely

Ari Helander – Anna Kuokkanen – Henna Lundenius – Helena Perhonen – Juha Vakkilainen

kerrost

roostumia

kerrostu

tumia

kerrostur

errostumia

kerros

roostumia

näyttelyä tukee
FINNFOTO

Olemme viiden hengen ryhmä Helsingin Kameraseura ry:n jäseniä. Olemme kotoisin eri puolelta Etelä-Suomea: Helsingistä, Espoosta, Lahdesta ja Kouvolasta. Ryhmämme muodostui syksyllä 2011, kun aloitimme Kameraseuran järjestämän näyttelytyöpajan. Työpajassa toteutimme valokuvanäyttelyn *17 tietä*, joka oli esillä Kamera-galleriassa Helsingissä kesäkuussa 2012. Se onnistui hyvin, keräsi galleriaan tavallista enemmän yleisöä ja sai paljon hyvää palautetta.

Kokemuksesta innostuneena osa meistä työpajalaisista jatkoi näyttelyiden järjestämistä omana ryhmänä. Seuraavana vuonna Pohjolaan liitettyjä mielikuvia käsittelevä näyttelymme *Viileä Vyöhyke* oli esillä Kamera-galleriassa ja Docrates-syöpäsairaalassa Helsingissä. Kolmas näyttelymme, *100 askelta, 7 kulmaa* tarkasteli lähiympäristöä useista erilaisista näkökulmista. Se oli vuonna 2015 esillä Helsingissä Kamera-galleriassa, Docrates-syöpäsairaalassa, Lasipalatsin Akkuna+Tovi-galleriassa ja Jade-galleriassa sekä Espoossa Sellon kirjaston Galleria Annassa. Näihin

näyttelyihin saimme apurahaa P. K. Jaskarin säätiöltä sekä Finnfoto ry:ltä.

Toimintamme perustuu yhteisölliseen oppimiseen, missä jaamme omaa osaamistamme ryhmän kesken. Näyttelyitä suunnitellessamme olemme valinneet aluksi yhteisen teeman, jota kukin kuvaaja on ryhtynyt työstämään. Kuluneiden vuosien aikana olemme kokoontuneet noin puolentoista kuukauden välein esittelemään kulloiseenkin näyttelyymme liittyviä ideoitamme ja kuviamme sekä keskustelemaan näyttelykokonaisuudesta. Tapaamisten välillä pidämme yhteyttä sosiaalisen median välityksellä.

Keväällä 2016 aloimme pohtia nykyisen näyttelymme aihetta. Teemaksi valitsimme ”kerrostumat”. Lähestyimme aihetta kukin omista lähtökohdistamme ja kiinnostuksen kohteistamme käsin. *Kerrostumia*-näyttelyn kuvissa käsittelemme kulttuuria, historiaa, kaupunkikuvaa sekä ympäristö- ja luontosuhdetta.

Näyttelyämme tukee Finnfoto ry.

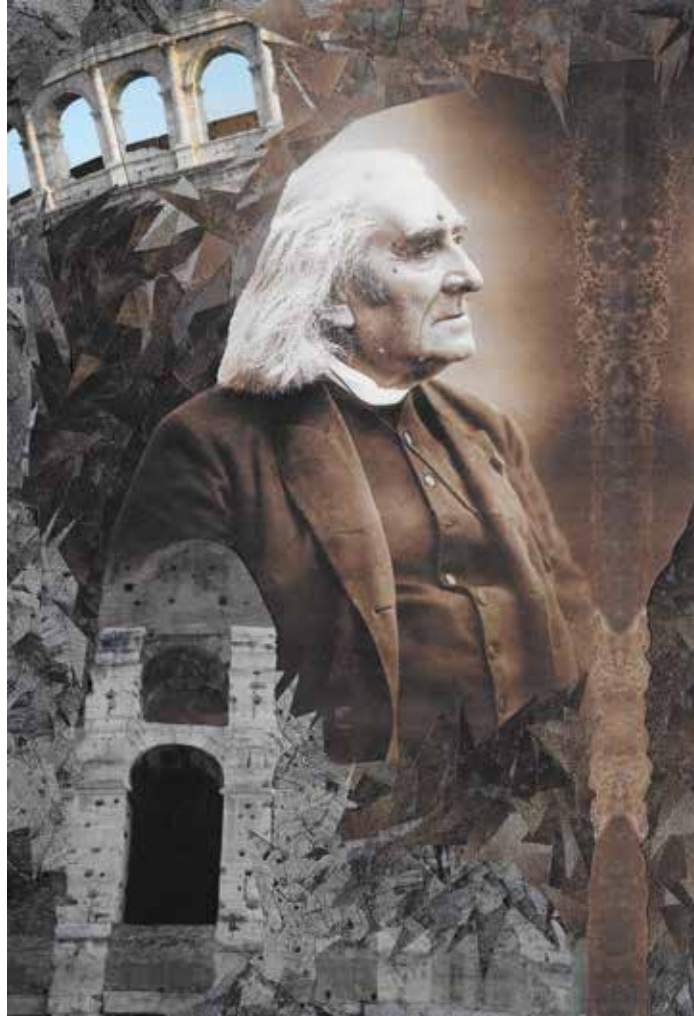
Ari Helander

Liszt ja Debussy Roomassa 1886

Haluan kuvata sitä, miten musiikinhistorian kerrostumat vaikuttavat nykyhetkessä. Pyrin valokuvakollaasien kautta etsimään yhteyttä säveltäjien ajatuksiin ja tekemään musiikin kokemisen näkyväksi.

Olen ammatiltani pianisti, ja minulle on luonteenomaista, että kuvia katsoessani kuulen ne musiikkina ja musiikkia kuunnellessani näen kuvia. Soittajana olen eräänlainen säveltäjän ideoiden tulostin, kuuluvaksi saattaja.

Valokuvakollaaseissani yhdistän säveltäjien historiallisia kuvia omaan tapaan kokea musiikkia. Valokuvat ovat minulle materiaalia, lähtökohtia uuden kuvan tekemiseksi.

Anna Kuokkanen

Kohdata ei karttaa

Kaupunki on erilaisten ihmisten, eläinten, kulttuurien, tapojen, ajatusten, elämäntapojen ja taloudellisten intressien kohtaamispaikka. Katukuvaus on minulle näiden asioiden järjestämisestä visuaalisesti kiinnostaviksi, monikerroksisiksi kokonaisuuksiksi. Kuvaaminen saa minut havainnoimaan ympäristöäni ja muita ihmisiä tarkemmin. Parhaimmillaan kuvat herättävät tunteita, ja niillä voi olla yhteiskunnallinen merkitys tai sanoma. Minkälaista kaupunkia haluamme luoda ja rakentaa?

Henna Lundenius

1+2>3

Valokuvaajana haluan tallentaa kamerani välityksellä kauneutta, jota ympärilläni näen. Mieluisin kuvauspaikkani on luonto, joka tarjoaa loputtomasti kohteita. Luonnossa oleminen on kiireetön hetki, missä voin havainnoida ympäristöä useilla aisteilla.

Kuvissani olen käyttänyt erilaisia kuvaustekniikoita. Vaikka kuvieni kohteet ovat tunnistettavissa, niiden kuvaustapa on luonut kuviini uuden pinnan, kerrostuman. Kuvapinnalla leikittely synnyttää vuorovaikutusta, jossa valokuva ei ainoastaan tarjoa informaatiota, vaan herättää myös tunteita, ajatuksia ja kokemuksia.

Helena Perhonen

Kaikesta jää jälki

Kankaanpainannassa painopöydän suo-
jakankaaseen (rykkityyki) jää jälki jokaisen
painetun kankaan kuosista. Rykkityykiä
vaihdettaessa lopputulos on aina yllätys
ja ainutkertainen. Aiemmin rykkityyki oli
ylijäämäkangasta mutta nykyään sitä on
opittu myös hyödyntämään. Tänä päivänä
forssalaisella Rykkeri tuotemerkillä rykki-
tyykiä kierrätetään ja hyödynnetään sen
omassa vaatetuotannossa. Ylijäämäkan-
kaasta on syntynyt tekstiilitaidetta.

Forssan Finlaysonin teollinen toiminta on
muokannut kaupungin maisemaa. Teh-
dasalueiden rakennuskanta on pääosin
peräisin 1800-luvun loppupuolelta. Ny-
kyisin alue on luokiteltu valtakunnallisesti
merkittäväksi rakennetuksi kohteeksi.

Värien ja muotojen kerrostumat kankaassa
ja aikakausten kerrostumat vanhassa teol-
lisuusmiljöössä kiehtovat minua. Minulle
on tärkeää myös kuvieni kertomat tarinat.
Teoksessani on palanen kankaanpainan-
nan tarinaa pienessä suomalaisessa kau-
pungissa. Tarinaa, joka jatkuu.

Juha Vakkilainen

Polulla, maisemassa

Geologiset ja biologiset prosessit näkyvät maaperän sedimenteissä. Veden, jään, tuulen ja pakkasen aiheuttama eroosio on muokannut maisemaa. Muuttuva ilmasto ja sääilmiöt vaikuttavat sekä suoraan että välillisesti ympäristöön. Ihminen jättää jälkensä, joita ajanhammas murentaa. Luonnon omatahtinen liike on kerrostunut niiksi näkymiksi, joita eteemme avautuu.

Toisinaan jokin maisemassa pysäyttää ja koskettaa minua. Kuvaamalla pääsen koskettamaan maisemaa takaisin. Valokuvatessani aika, paikka ja oma läsnäolo ni risteävät ja kerrostuvat sekä henkilökohtaiseksi että paikan historiaksi. Maisema on osa minua, minä osa maisemaa.

Kuvissani havaintoni ja kokemukseni saavat fyysisen muodon. Kuvani ovat kohteistaan erkaantuneita mieleni projektioita näkymistä, jotka avautuivat eteeni. Ne ovat tulkintojani luonnon keskeytymättömästä kierrosta; kuviksi vangittuja hetkiä ajan synnyttämistä kerroksista.

